

FEMTE PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 19 MAJ

Läsning

Apg 14:5-18

När Paulus och Barnabas förstod att hedningarna och judarna med sina ledare i spetsen hade satt sig i sinnet att misshandla dem och stena dem, flydde de till Lystra och Derbe, två städer i Lykaonien, och trakterna där omkring, och där fortsatte de att förkunna budskapet.

I Lystra fanns en man som inte kunde bruka sina ben; han hade varit lam från födseln och aldrig kunnat gå. Han hörde på när Paulus talade. Denne fäste blicken på honom, och då han såg att mannen hade tro så att han kunde bli botad, sade han med hög röst: »Res dig och stå på benen!« Då sprang mannen upp och började gå. När folket såg vad Paulus hade gjort, ropade de högt på lykaoniska: »Gudarna har stigit ner till oss i mänsklig gestalt.« De kallade Barnabas för Zeus och Paulus för Hermes, eftersom det var han som förde ordet.

Prästen i Zeustemplet utanför staden kom med tjurar och blomsterkransar till portarna och ville offra tillsammans med folket. När apostlarna, Barnabas och Paulus, hörde det, rev de sönder sina mantlar och rusade in i folkhopen och ropade: »Vad tar ni er till? Vi är svaga människor precis som ni. Vi kommer med ett gott budskap till er: ni skall omvända er från dessa maktlösa gudar till den levande Guden, som har skapat himmel och jord och hav och allt vad de rymmer. Förr i tiden lät han alla hednafolk gå sina egna vägar, men ändå gav han vittnesbörd om att han finns, genom allt gott som han gör. Från himlen har han gett er regn och skördetider, han har mättat er och fyllt era hjärtan med glädje.« Genom att säga så lyckades de avhålla folket från att offra åt dem.

Responsoriepsalm

Ps 115:1-4, 15-16 (R.1)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Ge inte äran åt oss, Herre, utan åt dig
eller: Halleluja.

Ge inte äran åt oss, Herre,
inte åt oss, utan åt dig,
för din nåds, för din sannings skull.

Varför skulle folken få säga:

»Var är nu ert Gud?« R.

Vår Gud är ju i himlen.

Han kan göra allt vad han vill.

Men ert avgudar är silver och guld,
verk av människors händer. R.

Var välsignade av Herren,

av honom som har skapat himmel och jord.
Himlen är Herrens himmel,
åt människorna har han givit jorden. R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Ge inte äran åt oss, Herre, utan åt dig
eller: Halleluja.

Ge inte äran åt oss, Herre,
inte åt oss, utan åt dig,
för din nåds, för din sannings skull.
Varför skulle folken få säga:
»Var är nu ert Gud?» R.

Vår Gud är ju i himlen,
han kan göra allt vad han vill.
Men ert avgudar är silver och guld,
verk av människors händer. R.

Var välsignade av Herren,
av honom som har skapat himmel och jord.
Himlen är Herrens himmel,
åt människorna har han givit jorden. R.

Halleluja

Joh 14:26

V. Den helige Ande skall lära er allt
och påminna er om allt som jag har sagt er.

Evangelium

Joh 14:21-26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och visa mig för honom.« Judas — inte Judas Iskariot — frågade: »Herre, hur kommer det sig att du skall visa dig för oss men inte för världen?» Jesus svarade: »Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom. Den som inte älskar mig bevarar inte mina ord. Men ordet som ni har hört kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig.

Detta har jag sagt er, medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.«

TISDAG DEN 20 MAJ

Läsning

Apg 14:19-28

Till Lystra kom några judar från Antiochia och Ikonion. Dessa fick med sig folket. Man stenade Paulus och släpade ut honom ur staden i tron att han var död. Men när lärjungarna samlades omkring honom, reste han sig och gick in i staden. Nästa dag fortsatte han med Barnabas till Derbe.

Här förkunnade de evangeliet och gjorde många till lärjungar. Sedan återvände de till Lystra, Ikonion och Antiochia och styrkte lärjungarna och manade dem att behålla sin tro. »Vi måste gå igenom många lidanden för att komma in i Guds rike«, sade de. I varje församling utsåg de också äldste, och efter bön och fasta anförtrrodde de dem åt den herre som de hade kommit till tro på.

Sedan for de vidare genom Pisidien och Pamfyliden, och när de hade förkunnat ordet i Perge, fortsatte de ner till Attaleia. Därifrån seglade de till Antiochia, den plats där man hade överlämnat dem åt Guds nåd inför det uppdrag som de nu hade fullgjort. Efter sin ankomst dit kallade de samman församlingen och berättade om hur mycket Gud hade gjort genom dem och hur han hade öppnat trons dörr för hedningarna. Och de stannade en ganska lång tid hos lärjungarna där.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Responsoriepsalm

Ps 145:10-13b, 21 (R. jfr 10)

R. Alla dina verk skall tacka dig
eller: Halleluja.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Min mun skall förkunna Herrens lov,
allt som lever skall prisa hans heliga namn
alltid och i evighet. R.

Halleluja

Jfr Luk 24:46, 26

V. Kristus måste lida och uppstå från de döda
och så gå in i sin härlighet.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Responsoriepsalm

Ps 145:10-13b, 21 (R. jfr 12)

R. Dina vänner skall förkunna ditt rikes ära *eller* Halleluja.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
dina heliga skall välsigna dig.
De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna dina väldiga gärningar
och ditt rikes ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herravälde varar från släkte till släkte. R.

Min mun skall förkunna Herrens lov,
allt som lever skall prisa hans heliga namn
alltid och i evighet. R.

Halleluja

Jfr Luk 24:46, 26

V. Messias skulle lida och uppstå från de döda
och så gå in i sin härlighet.

Evangelium

Joh 14:27–31a

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig, skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det, när det har skett. Jag säger inte mycket mer till er, ty nu kommer världens härskare. Han har ingen makt över mig. Men världen måste få veta att jag älskar Fadern och gör som Fadern har befallt mig.«

ONSDAG DEN 21 MAJ

Läsning

Apg 15:1–6

Några som hade rest ner från Judeen ville lära bröderna att de inte kunde bli frälsta om de inte lät omskära sig efter mosaiskt bruk. Detta ledde till ständiga uppträden och diskussioner mellan dem och Paulus och Barnabas. Man beslöt då att dessa båda och några till skulle fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem för att få frågan utredd av dem. Församlingen gav dem vad de behövde för resan, och de for sedan genom Fenikien och Samarien och beskrev hur hedningarna omvände sig, vilket väckte stor glädje bland alla bröderna.

Vid sin ankomst till Jerusalem togs de emot av församlingen och av apostlarna och de äldste, och de berättade om hur mycket Gud hade gjort genom dem. Men några från fariseernas parti som hade kommit till tro steg upp och sade att man måste

omskära hedningarna och ålägga dem att hålla Moses lag. Apostlarna och de äldste kom då samman för att utreda frågan.

Responsoriepsalm

Ps 122:1–5 (R. jfr 1)

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus
eller: Halleluja.

Vilken glädje, när man sade till mig:

»Vi skall gå till Herrens hus.«

Våra fötter har fått träda in i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, du mäktiga stad,

där hus sluter sig väl till hus,

dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens namn.

Där står konungens tron,

där tronar han som är av Davids hus. R.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

R. Med glädje får vi komma till Herrens hus *eller* Halleluja.

Vilken glädje, när man sade till mig:

”Låt oss gå till Herrens hus.”

Våra fötter har fått träda in

i dina portar, Jerusalem. R.

Jerusalem, du mäktiga stad,

där hus sluter sig väl till hus,

dit stammarna drar upp, Herrens stammar,

enligt lagen för Israel, för att prisa Herrens namn. R.

Där står domarsäten,

säten för Davids hus. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er.

Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Joh 15:1–8

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vinodlaren. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren

som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt. Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det, om ni inte är kvar i mig. Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.«

TORSDAG DEN 22 MAJ

Läsning

Apg 15:7-21

Efter en lång överläggning reste sig Petrus och sade: »Mina bröder, ni vet att Gud i forna dagar valde ut mig bland er, så att hedningarna genom min mun skulle få höra evangeliets ord och komma till tro. Gud, som känner allas hjärtan, har vittnat för dem genom att skänka den helige Ande åt dem likaväl som åt oss. Han har inte gjort någon skillnad mellan oss och dem utan har renat deras hjärtan genom tron. Varför vill ni då utmana Gud och lägga ett sådant ok på lärjungarnas axlar som varken våra fäder eller vi själva har orkat bära? Nej, vi tror att det är genom vår herre Jesu nåd som vi blir frälsta och likaså de.« Då teg alla, och man lyssnade på Barnabas och Paulus, som berättade om de många tecken och under Gud hade gjort bland hedningarna genom dem.

När de hade slutat, tog Jakob till orda: »Mina bröder, hör på. Simon har berättat om att Gud först såg till att han vann ett folk åt sitt namn bland hedningarna. Till detta passar profeternas ord, där det står:

*Därefter skall jag vända tillbaka
och åter bygga upp Davids fallna hyddor.
Ur dess spillror skall jag bygga upp den och resa den igen,
för att alla de andra människorna skall söka Herren,
alla folk över vilka mitt namn har utropats.
Så säger Herren, som har gjort detta känt för länge sedan.*

Därför anser jag att vi inte skall göra det svårt för de hedningar som omvänder sig till Gud utan bara skriva till dem att de måste avhålla sig från sådant som har orenats genom avgudadyrkan och från otukt, köttet av kvävda djur och blod. Ty Mose har i alla tider haft sina förkunnare i varenda stad, och han läses i synagogorna varje sabbat.«

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 10 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Joh 15:9–11

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek.

Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig.«

FREDAG DEN 23 MAJ

Läsning

Apg 15:22–31

Apostlarna och de äldste tillsammans med hela församlingen beslöt att bland sig utse några som skulle sändas till Antiochia i sällskap med Paulus och Barnabas. Det blev Judas som kallades Barsabbas, och Silas, båda i ledande ställning bland bröderna, och de fick med sig detta brev:

»Hälsningar från apostlarna och de äldste till bröderna av hednisk härkomst i Antiochia och Syrien och Kilikien. Vi har hört att några som kommit härifrån men utan vårt uppdrag har oroat er och vållat förvirring med vad de sagt. Vi har därför enhälligt beslutat att utse några talesmän och skicka dem till er tillsammans med våra kära bröder Barnabas och Paulus, dessa båda som har vågat livet för vår herre Jesu Kristi namn. Vi sänder alltså Judas och Silas, och de skall muntligen framföra samma meddelande. Den helige Ande och vi har beslutat att inte lägga någon börda på er utöver följande oeftergivliga krav: att ni avhåller er från kött som offrats till avgudar, blod, kött från kvävda djur och otukt. Om ni undviker allt sådant handlar ni rätt. Allt gott!«

Så sände man i väg dem, och när de hade kommit fram till Antiochia sammankallade de ett möte och överlämnade brevet. Bröderna läste det och blev glada över detta uppmuntrande besked.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 1992:

Responsoriepsalm

Ps 57:8–12 (R. 10a)

R. Herre, jag vill tacka dig bland folken
eller: Halleluja.

Mitt hjärta är berett, o Gud, mitt hjärta är berett,
jag vill sjunga och spela.
Vakna upp, min själ! Vakna upp, du harpa och du lyra!
Jag vill väcka gryningen. R.

Herre, jag vill tacka dig bland folken,
jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.
Ty din godhet når ända upp till himmelen,
din trofasthet ända till skyarna.
Upphöjd vare du, Gud, över himmelen,
må din ära sträcka sig över hela jorden! R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min fader.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgivet 2022:

Responsoriepsalm

Ps 57:8–12 (R. 10a)

R. Herre, jag vill tacka dig bland folken
eller: Halleluja.

Mitt hjärta är berett, o Gud, mitt hjärta är berett,
jag vill sjunga och spela.
Vakna upp, min själ!
Vakna upp, du harpa och du lyra!
Jag vill väcka gryningen. R.

Herre, jag vill tacka dig bland folken,
jag vill lovsjunga dig bland folkslagen.
Ty din godhet når ända upp till himmelen,
din trofasthet ända till skyarna. R.

Upphöjd vare du, Gud, över himmelen,
må din ära sträcka sig över hela jorden! R.

Halleluja

Joh 15:15b

V. Jag kallar er vänner, säger Herren,
ty jag har låtit er veta
allt vad jag har hört av min Fader.

Evangelium

Joh 15:12–17

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner. Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er. Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.«

LÖRDAG DEN 24 MAJ

Läsning

Apg 16:1–10

Paulus kom till Derbe och till Lystra. Där fanns en lärjunge som hette Timotheos, vars mor var kristen judinna medan fadern var grek. Han hade gott namn om sig bland bröderna i Lystra och Ikonion. Denne Timotheos ville Paulus ha med sig på resan, och med hänsyn till judarna i de trakterna tog han och omskar honom; alla kände ju till att hans far var grek.

De reste från stad till stad och meddelade bröderna de föreskrifter som apostlarna och de äldste i Jerusalem hade utfärdat och som man skulle iaktta. Församlingarna befästes i tron och fick för var dag allt fler medlemmar.

De tog sedan vägen genom Frygien och Galatien, eftersom den helige Ande hindrade dem från att förkunna ordet i Asien. När de hade nått Mysien, ville de bege sig till Bithynien, men det tillät inte Jesu ande. Då gick de genom Mysien och kom ner till Troas. På natten hade Paulus en syn; en makedonier stod där och bad honom: »Kom över till Makedonien och hjälp oss.« När han hade haft denna syn, försökte vi genast ta oss till Makedonien, ty vi förstod att Gud hade kallat oss att förkunna evangeliet där.

Responsoriepsalm

Ps 100:1b–3,5 (R. 1b)

R. Höj jubel till Herren, alla länder
eller: Halleluja.

Höj jubel till Herren, alla länder,
tjåna Herren med glädje,
kom inför hans ansikte med fröjderop. R

Förnim att Herren är Gud.

Han har gjort oss, och inte vi själva,
till sitt folk och till får i sin hjord. R

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd
och hans trofasthet från släkte till släkte. R

Halleluja

Kol 3:1

V. Om ni har uppstått med Kristus,
sträva då efter det som finns där uppe
där Kristus sitter på Guds högra sida.

Evangelium

Joh 15:18–21

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om världen hatar er, kom då ihåg att den har hatat mig före er. Om ni tillhörde världen, skulle världen älska er som sina egna. Men nu tillhör ni inte världen, utan jag har kallat er ut ur världen, och därför hatar världen er. Kom ihåg vad jag har sagt er: tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, kommer de också att förfölja er. Har de bevarat mitt ord, kommer de också att bevara ert. Men allt detta skall de göra med er för mitt namns skull, därför att de inte känner honom som har sänt mig.«

SJÄTTE PÅSKSÖNDAGEN DEN 25 MAJ

Första läsningen

Apg 15:1–2, 22–29

Några som hade rest ner från Judeen ville lära bröderna att de inte kunde bli frälsta om de inte lät omskära sig efter mosaiskt bruk. Detta ledde till ständiga uppträden och diskussioner mellan dem och Paulus och Barnabas. Man beslöt då att dessa båda och några till skulle fara upp till apostlarna och de äldste i Jerusalem för att få frågan utredd av dem.

Då beslöt apostlarna och de äldste tillsammans med hela församlingen att bland sig utse några som skulle sändas till Antiochia i sällskap med Paulus och Barnabas. Det blev Judas som kallades Barsabbas och Silas, båda i ledande ställning bland bröderna, och de fick med sig detta brev:

»Hälsningar från apostlarna och de äldste till bröderna av hednisk härkomst i Antiochia och Syrien och Kilikien. Vi har hört att några som kommit härifrån men utan vårt uppdrag har oroat er och vållat förvirring med vad de sagt. Vi har därför enhälligt beslutat att utse några talesmän och skicka dem till er tillsammans med våra kära bröder Barnabas och Paulus, dessa båda som har vågat livet för vår herre Jesu Kristi namn. Vi sänder alltså Judas och Silas, och de skall muntligen framföra samma meddelande. Den helige Ande och vi har beslutat att inte lägga någon börda på er utöver följande oeftergivliga krav: att ni avhåller er från kött som offrats till avgudar, blod, kött från kvävda djur och otukt. Om ni undviker allt sådant handlar ni rätt. Allt gott!«

Responsoriepsalm

Ps 67:2-3, 5-6, 8 (R. 4)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.
eller: Halleluja.

Gud, visa oss nåd och välsigna oss,
låt ditt ansikte lysa mot oss,
så att hela jorden lär känna vad du gör
och alla folk får veta att du hjälper. R.

Alla länder skall jubla av glädje,
ty du råder rättvist över folken
och leder länderna på jorden.
[Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.] R.

Gud välsignar oss,
och hela jorden skall frukta honom. R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Folken skall tacka dig, o Gud, alla folk skall tacka dig.
eller: Halleluja.

Gud, vare oss nådig och välsigne oss,
må han låta sitt ansikte lysa och ledsaga oss,
så att man jorden lär känna hans väg,
bland alla hedningar hans frälsning. R.

Folkslagen skall glädja och jubla,
ty dömer folken rätt
och de leder folkslagen på jorden.

Folken, o Gud skall tacka dig,
alla folk skall tacka dig.
Må Gud välsignar oss,
och alla jordens ändar frukta honom. R.

Andra läsningen

Upp 21:10-14, 22-23

En av de sju änglarna förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner ur himlen från Gud, full av Guds härlighet. Och den lyste som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis. Den

hade en stor och hög mur och tolv portar, och vid portarna tolv änglar, och namn var skrivna där, namnen på Israels tolv stammar. I öster var tre portar, i norr tre portar, i söder tre portar och i väster tre portar. Stadsmuren hade tolv grundstenar, och på dem stod tolv namn, Lammets tolv apostlar.

Något tempel såg jag inte i staden, ty Herren Gud, allhärskaren, är dess tempel, han och Lammet. Och staden behövde varken sol eller måne för att få ljus, ty Guds härlighet lyser över den, och Lammet är dess lampa.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Joh 14:23–29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om någon älskar mig bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom. Den som inte älskar mig bevarar inte mina ord. Men ordet som ni har hört kommer inte från mig utan från Fadern som har sänt mig.

Detta har jag sagt er medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet. Ni hörde att jag sade till er: Jag går bort och kommer till er igen. Om ni älskade mig skulle ni vara glada över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. Detta säger jag er innan det sker, för att ni skall tro det när det har skett.«